

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **Mgr. D. M.**
zastoupený Mgr. Adélou Zikmundovou, advokátkou
se sídlem Havlíčkovo náměstí 169, Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2019, č. j. KUJI 99427/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 10. 2019, č.j. MHB_DOP/261/2019-25, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „zákon o silničním provozu“) a byla mu uložena pokuta za spáchaný přestupek ve výši 1 500 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se měl dle výroku rozhodnutí žalobce dopustit tím, že dne 7. 1. 2019 v 13:31 hodin na silnici I. třídy č. 34, u osady Svitálka, ve směru jízdy od obce Šmolovy na obec Věž (souřadnice GPS N49°34.1771, E015°30.0551), okres Havlíčkův Brod, kraj Vysočina, kde je rychlost jízdy stanovena do 70 km/hod. (úsek označený dopravní zákazovou značkou „B20a – Nejvyšší dovolená rychlost“), mu byla jako řidiči osobního automobilu zn. Mercedes Benz, reg.zn., silničním laserovým rychloměrem LaserCam4, obsluhovaným hlídkou Policie ČR, naměřena rychlost jízdy 92 km/hod. Při zvážení odchylky měřícího zařízení (+- 3 km/hod.) mu tedy byla jako nejnižší rychlost naměřena rychlost jízdy 89 km/hod., čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec stanovenou zvláštním právním předpisem o 19 km/hod.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou. Předně namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný vůbec nezabýval rozmazanou registrační značkou na snímku, přestože původně šlo o důvod zrušení prvostupňového rozhodnutí. Pokud nyní žalovaný změnil názor, měl toto dostatečně objasnit. Z důvodu absence takových úvah a nevypořádání námitek tak považuje žalobce rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
4. Dále žalobce nesouhlasí s tím, že přítomnost clony na snímku nesnižuje jeho důkazní hodnotu. Žalobce v řízení namítal, že clona může zakrývat důležité údaje, např. chybové hlášení. Žalovaný nepožadoval po policii snímek bez clony, ač tak dle žalobce učinit měl.
5. Třetí žalobní námitka se týkala nedostatečné specifikace místa spáchání přestupku. Žalobce uvedl, že výrok je neurčitý, neboť úsek je poměrně dlouhý. Uvedené GPS souřadnice lokalizují umístění vozidla policie, nikoliv měřené vozidlo. Dle žalobce navíc tyto souřadnice neodpovídají skutečnosti. Ve věci nadále přetrvávají pochybnosti, kde stálo vozidlo hlídky policie. Informace vychází ze snímku, u kterého není postaveno najisto, zda patří k vozidlu žalobce.
6. Poslední námitka směřovala k pochybení v měření, neboť z výpovědi svědka B. lze usoudit, že šlo o ruční měření, ačkoli dle výstupu z použitého radaru bylo měření rychlosti prováděno v tzv. automatizovaném režimu. Svědek B. dle žalobce neučinil krok „kalibrace“ před zahájením ručního měření, jak měl dle návodu k obsluze rychloměru učinit.
7. Žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zákonné.
9. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
11. Správní spis obsahuje Oznámení o přestupku ze dne 22. 1. 2019, záznam o přestupku ze dne 7. 1. 2019 podepsaný řidičem, úřední záznam ze dne 16. 1. 2019. Součástí je též výstup z měřicího zařízení obsahující fotografii s RZ vozidla, naměřenou rychlostí 92 km/h a místem radaru vymezeným GPS souřadnicemi. Dále je založen ověřovací list č. 8012-OL-70494-18 k rychloměru LaserCam4 s platností do 22. 11. 2019.
12. Ze záznamu z evidenční karty řidiče na jméno žalobce plyne, že žalobci byla dne 14. 6. 2016 uložena bloková pokuta za přestupek dle § 125c/1f zákona o silničním provozu.
13. Dne 28. 5. 2019 (s pokračováním dne 9. 10. 2019) se u správního orgánu I. stupně konalo ústní jednání, na které se dostavil zmocněnec žalobce. Svědek B. vypověděl, že prováděli kontrolu rychlosti v osadě Svitálka na silnici č. 34. Sám zapnul radar, který spustil autotest a zkontroloval funkce; vše bylo v pořádku. Nastavil rychlost, toleranci, podnebí a poté z místa řidiče prováděl měření rychlosti. Po změření vozidla mercedes dal radar kolegovi, aby ho podržel, a začali pronásledovat změřené vozidlo, které zastavili před firmou ASAP. K fotkám se nedostane, pracuje s nimi oprávněný policista. Svědek K. vypověděl, že prováděl s praporčíkem B. měření rychlosti na silnici č. 34 u osady Svitálka. Obsluhu radaru prováděl kolega. On se k fotkám rovněž nedostane. Svědek Š. vypověděl, že bílé pole na fotografii je clona sloužící k zakrytí obličeje spolujezdcе, kterou nechal na fotce zřejmě omylem, neboť nevypnul její zobrazení v programu, ve kterém zpracovával fotografie. Při sestavování fotografií pro správní orgán využil různé fotografie, proto je záměrný kříž (kolečko) v jiném postavení na různých snímcích. Do programu zadává registrační značku, typ vozidla, barvu a jméno řidiče. Rychlost ani místo měření (GPS) nemůže změnit.
14. Správní spis byl doplněn o návrh k obsluze rychloměru LaserCam4.
15. Správní orgány následně vydaly předmětná rozhodnutí, jak jsou specifikována v odst. 1 tohoto rozsudku.
16. První námitka žalobce směřovala k nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Povinností správních orgánů je řádně vypořádat námitky účastníků řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 - 84, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 As 92/2012 - 41, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013 - 25 atp.). Pokud pak správní rozhodnutí nedostojí uvedeným principům, například z něj nevyplývá, jaký skutkový základ (skutková zjištění) vzal rozhodující správní orgán za svůj a jak jej následně právně hodnotil (jaké konkrétní právní normy na něj aplikoval), je třeba na takové rozhodnutí správního orgánu pohlížet jako na nepřezkoumatelné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 7 Afs 14/2014 - 80). O žádnou z těchto situací se však v souzené věci nejednalo. Z rozhodnutí obou orgánů je zřejmé, z jakých skutečností vycházely, o jaké skutkové důvody své rozhodnutí opřely a k jakým závěrům dospěly. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že

správní orgán považoval registrační značku i přes špatnou kvalitu fotografie za zřetelnou. Žalovaný s tímto následně nepolemizoval, což nezakládá nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí, zvláště tehdy, pokud žalobce ve svém odvolání nevznášel námitku rozmazané fotografie, nýbrž „pouze“ výskytu clony, nesprávné GPS souřadnice atp. Tuto námitku žalobce soud proto neshledal oprávněnou.

17. Pokud jde o clonu na snímku, krajský soud má ve shodě se správními orgány za to, že ani výskyt clony na fotografii nezpůsobuje nepoužitelnost tohoto snímku jako důkazu v řízení. Konstatování, že dle návodu k obsluze se na daném místě nemůže objevit chybové hlášení, jak se domníval žalobce, nepovažuje soud za neurčité, ale za adekvátní argument podporující nepřekážení bílého místa. Z výpovědi svědka Š. vyplynulo, že clona je do fotografie vkládána pomocí programu; není tedy relevantní, že v návodu k obsluze radaru na vzorové fotografii taková clona použita není. Se žalobcem však lze souhlasit potud, že by pro správní orgány bylo vhodnější a účelnější vyžádat si fotografii bez clony, než „složitě“ zdůvodňovat pochybení zpracovávajícího policisty. Jelikož není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47), odkazuje se soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
18. Další námitkou žalobce je nedostatečné určení místa spáchání přestupku. To je v napadeném rozhodnutí specifikováno jako silnice I. třídy č. 34, u osady Svitálka, ve směru jízdy od obce Šmolovy na obec Věž (doplněno GPS souřadnicemi měřícího zařízení), okres Havlíčkův Brod, kraj Vysočina. Požadavky na konkretizaci místa spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti specifikoval NSS tak, že „nelze požadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. [...] V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsáný ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným“ (viz rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2015, čj. 9 As 291/2014-39). Krajský soud konstatuje, že ani z výroku rozhodnutí správních orgánů ani ze správního spisu žádná nejednoznačnost místa spáchání přestupku neplyne. Výrok rozhodnutí je dostatečně určitý tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. Popis skutku obsahuje nejen samotné místo jeho spáchání, ale i zcela přesný časový údaj označující, kdy byl skutek spáchán, a informaci o maximální povolené rychlosti v měřeném úseku. Osada Svitálka není tak rozsáhlé území, aby bylo možné uvažovat o tom, že by žalobce byl snad v jiné jeho části změřen jinou policejní hlídkou, jak se obává. Rovněž číslo popisné čp. 33 vyplývající z úředního záznamu, spolu s výpovědí policistů upřesňuje místo měření. Na tom nic nemění ani to, že policista vypověděl, že měření probíhalo „u osady Svitálka“. Tato výpověď nemůže znevěrohodnit konkrétní úsek měření. S touto námitkou se žalovaný dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí na str. 5, a proto na toto odůvodnění krajský soud odkazuje.
19. K námitce, že žalovaný zhojil nesrovnalost GPS vlastními úvahami, namísto vrácení věci prvostupňovému orgánu, krajský soud uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně i odvolacího správního orgánu (žalovaného) tvoří jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, čj. 1 As 165/2018-40). Proto nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobí ani to, že žalovaný doplnil některé úvahy správního orgánu I. stupně, aniž by jeho rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil. Správní orgán se dostatečně zabýval určením místa měření, když toto potvrdili i vypovídající policisté.

Krajský soud nepřijal námitku žalobce o tom, že výpověď svědka B. je nedůvěryhodná, neboť si tento svědek nevzpomenul na to, zda šlo o první toho dne zastavené vozidlo, ale vzpomněl si, kde hlídka stála. Tato skutečnost se jeví soudu naprosto pochopitelná, neboť stanoviště měření je skutečnost zásadnější a stabilnější, než fakt, kolik vozidel bylo zastaveno již před vozidlem žalobce. Proto pokud svědek B. ozřejmil, že místo měření bylo centrum osady na pravém okraji pozemní komunikace ve směru od Věže, jednalo se o použitelný důkaz pro osvětlení místa měření. Svědek K. doplnil, že šlo o silnici č. 34 u osady Svitálka, což nevyvrací nic z již zjištěného. Proto krajský soud nespatřuje jako pochybení správního orgánu ani to, že argumentoval tím, že mezi změřeným vozidlem a policejní hlídkou byla vzdálenost 63,4 m, přestože místo hlídky nebylo stanoveno na metr přesně, bylo ozřejmáno dostatečným způsobem pro to, aby bylo možné dospět k závěru, v jakém úseku se žalobce překročení rychlosti dopustil.

20. Poslední žalobcova námitka směřovala na použitý radar, resp. polemiku, zda šlo o automatizované měření či ruční měření. Z ustálené judikatury vyplývá, že při rozlišování mezi automatizovanými a manuálně obsluhovanými technickými prostředky je podstatné pouze to, zda je rychloměr schopen fungovat samostatně, tedy automaticky zaznamenávat a vyhodnocovat rychlost všech projíždějících vozidel, nebo zda je k výběru a měření rychlosti toho kterého konkrétního vozidla nutná součinnost lidské obsluhy. V rozsudku ze dne 13. 4. 2017, č. j. 7 As 282/2016 - 38 Nejvyšší správní soud uvedl, že *„jediným dělicím kritériem je režim měření, kdy v případě automatického jsou snímána veškerá projíždějící vozidla a zaznamenávána jejich rychlost. Naopak v případě manuálního výběr měřeného vozu a měření rychlosti provádí obsluha rychloměru. O tom, že předmětný rychloměr byl skutečně stacionární, svědčí záznam o přestupku, v němž je uvedeno, že měření proběhlo v automatizovaném režimu měření.“* V rozsudku ze dne 25. 2. 2020, č. j. 9 As 272/2018 – 55 soud odkazoval na stanovisko Ministerstva dopravy sp. zn. 102/2013-160-OST/4, podle kterého *„Bez obsluhy znamená, že zařízení je spouštěno a uváděno do klidu automaticky, nebo dálkovým či manuálním způsobem, ale průběžná operativní obsluha na místě v konkrétním čase a zásah do výběru kontrolovaných vozidel jsou vyloučeny. Oznámení jednotlivých vozidel, jejichž řidiči maximální dovolenou rychlost překročili, tvoří nepřerušovanou řadu ve stanoveném čase.“* Jak vyplývá z návodu k obsluze radaru (str. 20) *„pokud je v ručním režimu, LaserCam4 spustí laser a aktivuje DVR vždy, kdy zacílené vozidlo překročí danou rychlost“*. Záznam o přestupku přitom obsahuje informaci, že měření proběhlo v automatizovaném režimu. Zařízení takto nastavil policista, který byl k obsluze uvedeného rychloměru vyškolen. Samotná přítomnost policistů přitom nijak nevylučuje možnost měření v automatizovaném režimu. Z toho vyplývá, že přestože bylo měření provedeno v ručním režimu, stále jde o měření automatizovaným technickým prostředkem. Důkaz o rychlosti pak byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl použit po dobu platnosti provedeného ověření, což splňuje zákonný požadavek dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění (dále jen „zákon o metrologii“).
21. Nejvyšší správní soud se vyjádřil v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 – 71, č. 3577/2017 Sb. NSS tak, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je krajský soud povinen zjišťovat, zda správní orgány dostály své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Klíčové pro řízení o přestupku je, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající

pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 – 36 či ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33). Doplnujícími důkazy mohou být též výsledky policistů. Uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

22. O spáchání přestupku překročením nejvyšší povolené rychlosti v nynější věci svědčila již ve správním řízení dostatečně komplexní sada důkazů, která poskytovala uspokojivý obraz přestupkového jednání: oznámení o přestupku, záznam o přestupku s fotografií stěžovatelova vozidla a údaj o provedeném měření, ověřovací list a výpovědi policistů. Překročení rychlosti stěžovatele bylo potvrzeno zejména záznamem o přestupku, který představuje výstup ze silničního radarového rychloměru. Zdejší soud rovněž neměl důvod pochybovat o správnosti výstupů měřidla, neboť se jednalo o kalibrovaný rychloměr.
23. Soud je toho názoru, že naplnění skutkové podstaty přestupku i to, že tento přestupek spáchal žalobce ve vozidle jím řízeném, bylo ze strany správních orgánů obou stupňů podpořeno navzájem nerozpornou a přesvědčivou sadou důkazů. Tvrzení žalobce nejsou s to založit rozumné pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS).

V. Závěr a náklady řízení

24. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 3. května 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně